

РЕШЕНИЕ

№ 1687

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 14.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10497** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/.

Образувано по жалба на „OGL-F. T. L. V.“ G. – Германия /“О.-Ф. Т. Л.“, с адрес на управление– Е. 11a-d, 85445. О. с V.№ D., с данъчен номер в България В., представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., срещу решение № Р. 3000-2080/17.09.2020 г. /271491/, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“, а към момента Териториална дирекция Митница П..

Жалбоподателят развива съображения за незаконосъобразност на процесното решение по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, а именно противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административно-производствените правила при издаването му и несъответствие с целта на закона. Твърди, че е издадено при неправилно възприета фактическа обстановка. Позовава се на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 с аргумент, че той не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. На следващо място, сочи, че не е отчетена спецификата на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния клиент на стоките – международна верига „LIDL“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди, че не се касае за некоректно деклариране с цел избягване заплащането на мито, доколкото дори митническата

стойност на стоките да бъде определена на база продажната цена, по която дружеството са продали внесените стоки към Л., митните сборове няма да са по-различни от декларираните. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени процесното решение. Претендира присъждане на разноските по делото съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Представя писмени бележки.

Ответникът - директорът на Териториална дирекция Митница П. в писмено становище оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се явява и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно, че на 27.02.2019 г. в МБ С. е регистрирана митническа декларация (МД) с MRN № 19BG003010002010R1 (стр.25 по делото), с вносител „О.-Ф. Т. Л.“ Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение и специален режим - с цел крайно потребление пресни домати тип кръгъл червен с произход Република Турция с нето тегло 15680 кг. Като доказателство за турския произход на стоката е представен и приет сертификат за движение Е. 1.

Към момента на подаване на митническата декларация са декларирани следните данни: стоки 1/1 пресни домати тип кръгъл, червен, с код по КН [ЕГН], с нетно тегло 15 680 кг., декларирана митническа стойност в размер на 32 347.01 лв., преизчислена в €/100 кг. на 105.48 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 27.02.2019 г. стандартна вносна стойност /С./ за домати с произход от Република Турция е 74.40 €/100 кг.

Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока декларираната митническа стойност (105.48 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (74.40 €/100) кг., поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 9 138.74 лв.

На основание чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е изчислено обезпечение в размер на 9 138.74 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня С. (74.40 €/100 кг.). Обезпечението за стока пресни домати тип кръгъл, червен е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството.

На 27.02.2019г. дружеството „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия е уведомено от митническите органи, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация от 27.02.2019 г. е необходимо да представи доказателства, че стока пресни домати тип кръгъл, червен е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 21.03.2019 г. пълномощникът на дружеството - жалбоподател е представил доказателства за установяване на цената, на която е реализирана процесната стока. Според същите за стока - пресни домати тип кръгъл, червен цялото количество от 15 680 кг. е продадено на цена от 118 €/100 кг.

На 11.09.2019г. [фирма] /пълномощник на О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия / представя и други документи – справки декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби,

уведомления за приемане на постъпил данни от справките-декларации, подробно описани в оспореното решение.

След анализ на представените документи, митническите органи приемат, че не е представено достатъчно удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване, тъй като домати са продадени на цена 118 евро за 100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване, изчислена на 120,11 евро за 100 кг., включваща освен цената на придобиване и транспортните разходи и разходи за представителство пред БАБХ.

С оглед на това и в съответствие с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 32-340979 от 26.11.2019 г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на Директор на ТД Митница П. (старо наименование ТД „Тракийска“, с което за стока - пресни домати тип кръгъл, червен по МД с MRN 19BG003010002010R1 от 27.02.2019 г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, § 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение в размер на 9 138.74 лв. ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни, като писмото е връчено на 02.12.2019 г.

В определения срок от страна на търговското дружество е представено възражение, което е обсъдено, но е прието за неоснователно.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесната стока, като е отказано освобождаването на внесения обезпечение в размер 9 138.74 лв. и същото е задържано като плащане за вносно мито на основание чл. 75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

По делото е приета административната преписка по издаване на процесното решение. Към нея е представена MRN № 19BG003010002010R1 от 27.02.2019 г., превозни документи – международни товарителници, сертификати за стоката, други документи, придружаващи стоката, търговска фактура, издадена от ”S. S. T. A. S” - Турция, Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз, приложими към пресните плодове и зеленчуци, съгласно Регламент 543/2011, издаден от БАБХ, относно процесните стоки пресни домати в съответното количество, като е посочено местоназначението им – България. Представени са още извлечения от счетоводни сметки, фактури за продажба на стоки от посочения вид и количество на “LIDL” У..

Във връзка с изясняване на обстоятелствата по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза /ССЕ/, която съдът кредитира като компетентно издадена и обективно отговаряща на поставените въпроси, не е оспорено от страните.

След анализ на наличните по делото писмени доказателства и допълнително представени доказателства на електронен носител експертът е направил заключение, че цената която е договорена и платена от “О.-Ф. Т. Л.” Г. – ГЕРМАНИЯ за закупуване на процесната стока от Турция: „пресни домати тип кръгъл, червен“ е в размер на 15 052.80 евро или 105.48 €/100 кг . Направено е заключение, че обявената цена съответства на отразената в съпътстващите стоката документи, продажната цена е заплатена, за което са представени и налични по делото платежни документи. Направена е констатация, че при вноса за определяне на митническата стойност е спазен чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Констатирано е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация.

Вещото лице е отговорил и на втория му поставен въпрос, а именно /каква е

митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната/ като е посочил, че в случая е приложен методът „договорна стойност на внасяните стоки“ /чл. 70 от Кодекса/, като за прилагането му са спазени изискванията на митническото законодателство/договорена и платена стойност/ Митническата стойност, определена по отзи метод и декларирана в процесната митническа декларация като основа за изчисляване навземането за мито е 32 347,01 лв. или 105, 48 евро за 100 кг. С оглед на това, че цялото количество от стоката е продадено на “LIDL” У., следва да се приеме, че това е най-голямото сборно количество, а именно нето тегло 15 680 кг. При единична цена 1.18 евро , общо 18 502 евро или 118 евро за 100 кг.. При тези факти експертът е стигнал до извод, че вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 27.02.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата за процесната стока стоки е 0 %.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ А. Х.-П.. Следователно оспорваният индивидуален административен акт, с който се определят митнически задължения, е издаден от компетентен орган.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

В случая между страните не се спори по отношение на фактите по делото. Спорният момент касае тълкуването и приложението на чл. 75, § 5, ал. 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията. Посочените текстове касаят предоставянето на обезпечение при внос на стоки. Съгласно § 2, ал. 1, която видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложена от митническите органи при приемане на митническата декларация, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията (15). За

тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Визираното в разпоредбата обезпечение е предоставено от дружеството жалбоподател за процесната стока и е в размер на 9 138.74 лв.

За да постанови отказ от освобождаване на предоставения депозит за удовлетворяване на митническото задължение директорът на ТД Митница П. се е позовал на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, съгласно който „предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита“. Приети са като неудовлетворяващи представените от дружество доказателства за установяване изпълнението на условията на вноса.

Разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 4 съдържа правила относно способите за доказване на условията за освобождаване, като съгласно нея освен фактурата са допустими всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Според настоящия съдебен състав тълкуването ѝ налага извода, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките от партидата документи. В случая са представени фактура за придобиването им при вноса, транспортни документи, от които е видно местоназначението им, фактури за последващата им реализация чрез продажба на международна верига “LIDL” – У.. Съгласно заключението на вещото лице, което Съдът кредитира, няма несъответствия в представените документи, като цената отразена в митническата декларация на жалбоподателя, съвпада с тази във фактурата за придобиване и е обявена в митническата администрация на Република Турция.

Единственият аргумент, с който ответникът не приема представените от дружеството доказателства за условията на освобождаване, е по-ниската цена, на която е реализирана стоката, което според него противоречи на пазарната логика. На първо място, за определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, § 5, ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В настоящия случай не са налице някои от условията, визирани в ал. 3, които изключват приложението на договорната стойност, включително свързаност между купувача и продавача, за което няма данни по делото, а и не се твърди такава от митническите органи. Съгласно приложимите норми определянето на митническата стойност не е обвързано по никакъв начин с реализирането на печалба по конкретната сделка.

Последното не е и сред условията за освобождаване на внесената гаранция. Реализирането на печалба, особено ограничено до конкретната сделка с конкретните

стоки, предмет на вноса по една митническа декларация, не е поставено по никакъв начин в зависимост от извода за достоверност на декларираната от вносителя митническа стойност. Напротив, видно от обхвата на изброените документи в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 следва да бъде направена пълна и комплексна преценка относно това дали представените документи подкрепят обявената с митническата декларация митническа стойност на стоките.

В настоящия случай се установи въз основа на представените писмени доказателства и заключението на назначената СИЕ, че обявените в митническата декларация данни съответстват на останалите документи, относими към вноса на процесните стоки – пресни домати. Освен това е безспорно доказано и извършеното плащане на обявената договорна цена към турския търговец, за което е представено копие на търговска фактура Е. от 25.02.2019 г., издадена от "S. S. T. A. S" – Турция, както и доказателства за извършено плащане от страна на дружеството-жалбоподател за общата сума от 16 727.82 евро по процесната фактура/л.54,55/.

В решението си началника на Митница "Тракийска" (сега Митница П.) е изложил аргументи, че целта на търговската дейност е да тя да реализира печалби, а не да генерира загуби и не приема за достоверни фактите, че жалбоподателят е закупил стока с високо качество и на висока цена, за да я продава евтино. Съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че реализирането на печалба в настоящия случай следва да бъде разглеждано в един по-дълъг период предвид дългосрочните търговски отношения с неговия контрагент – международна верига „LIDL“, и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. При такъв тип повтарящи се доставки е оправдано и не противоречи на търговската логика, някои от доставките да бъдат реализирани на по-ниска цена, което се компенсира с други доставки, реализирани на печалба. Това важи с още по-голяма сила, когато става въпрос за доставки на бързоразвалящи се стоки като пресните плодове и зеленчуци, при които е от особено значение бързата им реализация поради влошаването на търговския им вид и вкусови качества в рамките на часове, което налага за ограничаване на загубите понякога да бъдат продавани на по-ниска цена.

Необоснован и неправилен в този смисъл е изводът на митническия орган, че преценката за реализация на стоките с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена с процесната митническа декларация.

С оглед на всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че няма основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на

територията на Съюза с процесната митническа декларация, и за установяване на митнически задължения, поради което отказът на директора на ТД „Тракийска“ да освободи внесеното обезпечение - в размер на 9138,74 лв. за стока № 1/1 /пресни домати/, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

По т.4 в жалбата настоящият състав следва да се отбележи, че чл. 74 от Регламент (ЕС) 2013/952 урежда вторични методи за определяне на митническата стойност в случаите, в които тя не може да бъде определена по реда на чл. 70, какъвто не е настоящият. Въпреки това, доколкото е направено възражение от жалбоподателя, следва да бъде отбелязано, че съгласно чл. 74, § 2, б. „в“, който въвежда метода на най-голямо сборно количество, „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите“. Съгласно анализа на вещото лице следва да се приеме, че с оглед на това, че цялото количество от стоките е продадено на “LIDL” - У., това е най-голямото сборно количество, при единична цена 18 502.40 € или 118 €/100 кг. за пресни домати. С оглед на това вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 27.02.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата за процесната стока е 0 %. Следователно, и при определяне на митническата стойност по този метод отново не се дължи вносно мито и няма основания за задържане на внесените депозити.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материалноправни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разности. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което Съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 1350.00 лв., от които 50 лева внесена държавна такса, 500.00 лева депозит за вещо лице и 800 лв. платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия. Съдът не намира за прекомерно адвокатското възнаграждение, защото същото е определено в размер,

незначително надхвърлящ минималния размер съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в приложимата редакция към момента на плащане на възнаграждението.

С оглед изложеното, съдът намира оспореното решение за незаконосъобразно, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на „OGL-F. T. L. V.“ G. – Германия /“О.-Ф. Т. Л.“, с адрес на управление– Е. 11a-d, 85445. О. с V.№ D., с данъчен номер в България В., представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., решение № Р. 3000-2080/17.09.2020 г. /271491/, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“, Агенция „Митници“, сегашно наименование Териториална дирекция Митница П..

ОСЪЖДА Териториална дирекция Митница П. да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия/OGL F. T. L. G./, представлявано от Н. Г., направените по делото разноски в размер на 1350.00 лв. /хиляда триста и петдесет лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: